

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznie z przesyłką pocztową 3 zł. — Dla odbierających pismo na miejscu 1 zł 25 gr. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Koło oczekiwane w Poczcie Kaso Oszczędnościowej Nr. 6196.
Księgarnia „Goniec Częstochowski”, ul. Panny Marii 26. — Telefon nr. 2650.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Częstochowa, ul. P. Marii 52. Tel. 2245. Skrz. p. 45.
Redaktor lub jego zastępca przyjmują oddzielnie z wyjątkiem dni świątecznych od godz. 16—3 po poł. Rekopisów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZENI: Za wiersz milimetryowy przed tekstem 50 gr. W tekście i nadesłane 40 gr. za tekstem 30 gr. Drobnie ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najtańsze ogł. drobne 10 gr. Ogłoszenia zamiejscowe i matrymonialne 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe. Ogłoszenia składowe, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 50 proc. droższe.

Rekwizycje na Ukrainie i Kaukazie.

Cała Ukraina znajduje się obecnie w ogniu rekwizycyjny rolnych.

Aparat rekwizycyjny, działając z aparatem produkcyjnym, działa sprawnie, wydobytą ze wsi ukraińskiej olbrzymie ilości produkcji żywności, kartofli i buraków. W r. b., podobnie jak i w latach ubiegłych pierwszej pięciolatki, danina zbożowa, składana państwu sowieckiemu dosięgał niebywałych rozmiarów.

W r. 1932 Ukraina „przekazała” rządowi ponad 63 milj. kwintali zboża, podczas gdy jeszcze w roku 1921 rozmiar podatku w naturze ustalonego dla Ukrainy przekraczały 20 milj. kwint., tj. mniej niż 1/3 zboża, zarekwirowanego w r. ubiegłym.

Władze sowieckie obecnie nie potrzebują, jak jeszcze w roku 1921, w roku „komunizmu wojennego” zbrojnych ekspedycji, aby zmusić chłopów ukraińskiego do dostaw w naturze, głównie dostaw zbożowych. Obecnie ekspedycje zastąpione są przez Stacje Maszynowo-Traktorowe, sąrzędu kolektywów, korespondentów prasowych i t.d.

W r. 1931, przy problematycznej ocenie urodzaju zbóż — 192 milj. kwintali, rekwizycje stanowiły 69,2 milj. q, tj. 36 proc. — podczas, gdy w r. 1929 stosunek rekwizycji do zbiorów zbóż na Ukrainie wynosił 8,3 proc., a w r. 1930—19,7 proc. Wciągu więc ostatnich trzech lat rekwizycje na Ukrainie zwiększyły się przeszło 4 razy.

Jest bardzo charakterystyczne, że obszar zasiewów pozostał prawie taki sam, jak w r. 1929, a niewiele większy niż w r. 1928. W tym ostatnim jednak roku wszystkie grunta orne o obszarze prawie 20 milj. ha były w porę obsiane zbożem jarem i oziminą, a w r. 1931 do 10 maja obsiano zaledwie 10,5 milj. ha, w r. 1932—6,4 milj. ha, w r. 1933 — 8,3 milj. ha (w r. 1928 — 14,5 milj. ha).

O ile na Ukrainie rekwizycje na rzecz państwa osiągnęły bez mała 2/5 ogólnego stanu zbiorów, to eksploatacja Kaukazu Północnego — drugiego obok Ukrainy najważniejszego okręgu rolnego — przybrała zupełnie niebywałe, nawet w warunkach sowieckich, rozmiary.

Dostawy zbożowe kolektywów i socchozów (domen państwowych) północnokaukaskich wynosiły w r. 1932 około 160 milj. pudów t. zn. przeszło 26 milj. q. Ponadto zbory w r. ub. były gorsze od zbiorów w r. 1929, które wynosiły 52,6 milj. q, oznacza to, że rekwizycje państwowe przekroczyły połowę normalnej oceny zbiorów.

Udział państwa w zbiorach zbóż w żądanej z republik ZSRR, nie jest tak wysoki, jak na Kaukazie — Północnym. Zadna z nich nie wykazuje 50 proc. zarekwirowanych zbiorów, ustalonych według statystyki sowieckiej. Z kolei następnym miejscem zajmuje dopiero Ukraina, gdzie rekwizycje wynoszą 36 proc.

Jeżeli do powyższych zestawień rekwizycyjnych doliczymy zboże, które zabierają zarządy kolektywów, dla stworzenia specjalnych rezerw na zasiew, na paszę i t.d., oraz na koszt administracyjne kolektywów, które członkowie pokrywają w naturze, udział procentowy rekwizycyjny podniesie się dla Kaukazu do bezmała 100 proc. dla Ukrainy do 80 proc. Dla chłopów ukraińskiego nie pozostaje w tych warunkach nic.

Jedynym sposobem utrzymania się ludności wiejskiej przy życiu jest częściowa ucieczka ludności do miast, albo też zmniejszenie przy pomocy różnego rodzaju forteli, przywłaszczeń i kradzieży, udziału państwa w plonach.

Ucieczka do miast, po ewakuacji i wprowadzeniu systemu paszportowego

wsie. Akcję wsi, władza sowiecka nazywa kradzieżą, swoje zaś bezwzględne przeciw działanie — „obroną świętej i nietykalnej własności społecznej”.

Jednak udział w plonach, pozostawionych wsi, jest tak niedostateczny do życia że wskutek tego wieś zmuchona jest dążyć do uszczuplenia, w tej czy innej postaci, konfiskacyjnych podatków w natu-

rze. Dlaczego wobec tego wieś, np. nie zwiększa swojego dochodu przez wzmocnienie produkcji, ale pomniejszając produkcję rolną, zmniejsza dochody swoje i rządu?

Odpowiedź prosta. W latach 1921—28 (okres NEP'u) wieś pozostawiona samej sobie na gospodarce indywidualnej, skutecznie i szybko zwiększyła swój stan inwentarza i obszar uprawy.

Kolektywizacja przerwała ten zdrowy proces gospodarki chłopskiej. Obecnie chłopstwo nie posiada koniecznych ku temu kapitałów i rezerw zbożowych oraz bydła. Rekwizycje plonów dopędzają reszty. Chłop nie widzi celu, nie posiada motywu ekonomicznego, któryby jego wysiłek wzmagal.

W tych warunkach owe kradzieże chłopskie są niczym innym, jak regulatorem stosunków między okradanym, a prawdziwym złodziejem — państwem sowieckim. I dlatego walka o zboże w latach kolektywizacji jest tak zacięta i zawiła. Szeroko rozpowszechniony na Ukrainie, jeszcze w r. ub. sposób, aby podczas omłotu pozostawiać zboże w stómie, w rb. jest również popularny. Narazie chłop trwa w biernym oporze. (Szko).

Sarraut tworzy rząd

Nowe kombinacje ministerjalne we Francji.

Paryż. — Wczoraj koło godz. 14 udał się Sarraut do prezydenta republiki, by zawiadomić go, że przyjmuje misję utworzenia nowego gabinetu.

Skład nowego gabinetu nie jest jeszcze ustalony we wszystkich szczegółach. W kulaarach Izby przypuszczają się, że Sarraut będzie najpierw usiłował stworzyć koalicję lewicową.

Największą trudność stanowi nadal obciążenie ministerstwa spraw zagr.

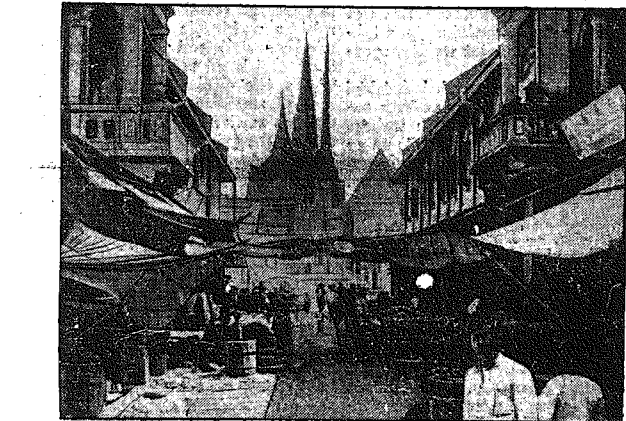
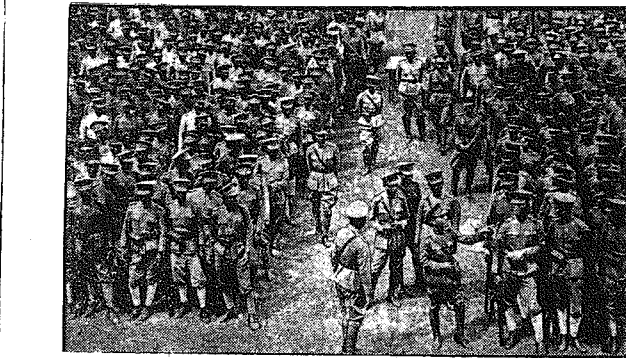
Neosocjaliści, którzy nie będą reprezentowani w nowym gabinecie, lecz o których poparcie musi zabiegać Sarraut, nalegają na pozostawienie Paul Boncoura na stanowisku ministra spraw zagr.

Premier weźmie prawdopodobnie tękę spraw zagranicznych, lub ministerstwo marynarki wojennej.

Ustępujący premier Daladier zatrzyma tękę min. wojny. Chautemps tękę spraw wewnętrznych, lub też sprawiedliwości.

Poważne bardzo trudności przedstawia także sprawa ustalenia nowego projektu finansowego.

Wynik głosowania, który doprowadził

Powstanie w Sjamie.

Jak donosiliśmy, w królestwie Sjamu wybuchła rewolucja wojskowa, zwrócona przeciw obecnemu władcy z powodu jego modernistycznych woltowanych żołnierzy sjamskich maszeruje na stolicę Sjamu, w głębi widoczna jedna ze sławnych świątyń (pagod) sjamskich.

Irlandczyk Leister Sean mianowany

Wysokim Komisarzem Ligi Narodów w Gdańsku.

Genewa. — Rada Ligi Narodów na odbytym posiedzeniu mianowała jednomyślnie Irlandczyka Leistera Sean na stanowisko Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku.

P. Leister, stały przedstawiciel w Lidze Narodów irlandzkiego rządu De Valera, zaskarbił sobie tu wiele sympatii, występując w licznych okazjach, jako rzecznik mniejszego państwa, przeciw państwu wielkiemu.

Nominacja p. Leistera odpowiada życzeniom rządu polskiego, który — jak wiadomo — stał konsekwentnie na stanowisku, że obywatel mniejszego państwa, wybrany z całą starannością, gwarantującą maksymalną obiektywność w wykonywaniu funkcji, jest najwłaściwszym kandydatem na urząd Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku.

Nowy Wysoki Komisarz Ligi w Gdańsku p. Leister urodził się w r. 1889, począwszy od dwudziestego roku życia Leister brał czynny udział w niepodległościowym rewolucyjnym ruchu irlandzkiej „Sinn-Feine”. Do chwili ogłoszenia niepodległości był dziennikarzem.

W r. 1922 wstąpił do M. S. Z., gdzie pozostawał do r. 1929, w którym został mianowany stałym delegatem Irlandji przy Lidze Narodów.

W okresie 1930—1933, w którym Irlandja została wybrana członkiem niestałym Rady, p. Leister był jej reprezentantem w Radzie. Jako członek Rady, p. Leister był m. in. przewodniczącym komitetu Rady, który zajmował się konfliktem boliwijsko-paragwajskim, a w ostatnim roku był sprawozdawcą prasy mniejszościowej.

Nowy Komisarz Ligi Narodów obejmie urzędowanie dopiero z dniem 1 stycznia 1934 r.

Do tego czasu będzie funkcje komisarza sprawował dotychczasowy komisarz Ligi Narodów, Roeting, który tymczasem został dyrektorem oddziału mniejszości narodowych sekretariatu generalnego Ligi Narodów.

AMERYKANIN W KOMISARZEM LIGI DLA EMIGRANTÓW NIEMIECKICH.

Genewa. — Przewodniczący Rady Ligi w porozumieniu ze sprawozdawcą i przedstawił państw mianował Wysokim Komisarzem Ligi dla uchodźców niemieckich p. Jamesa G. Mac-Donalda, obywatela Stanów Zjednoczonych, przewodniczącego znanej organizacji amerykańskiej Foreign Policy Association.

Rząd Stanów Zjednoczonych wyraził zgodę na wydelegowanie oficjalnego przedstawiciela do rady administracyjnej, która będzie wspomagać Wysokiego Komisarza.

Król gustawski z wizytą w Turcji. Król Aleksander był w Stambule serdecznie powitany przez Mustafę Kemal Paszę (z prawej strony od centralnego).

